

Sygn. akt I C 35/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Stażysta Kalina Rzepecka-Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w Ł.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł. na rzecz powoda K. M. kwotę 11000,- [jedenaście tysięcy] złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 15 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł. na rzecz powoda K. M. kwotę 2400,- [dwa tysiące czterysta] złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 2001,23 [dwa tysiące jeden złotych 23/100] tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 35/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2017r.

Powód K. M. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w Ł. domagając się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz tytułem zadośćuczynienia kwoty 11000,- złotych wraz z odsetkami.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 16 grudnia 2011r. kierujący samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) naruszył nieumyślnie zasady ruchu drogowego i wykonując manewr wyprzedzania potrącił jadącego rowerem powoda, który domaga się zadośćuczynienia za szkodę poniesioną w wyniku wypadku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany wskazał, iż powód otrzymał kwotę 9000,- złotych tytułem zadośćuczynienia, dlatego dalsze jej roszczenia z tego tytułu są nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 grudnia 2011r. w O. kierujący samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) wykonując manewr wyprzedzania potrącił jadącego rowerem powoda.

Okoliczności niesporne.

Właściciel pojazdu, którym kierował sprawca wypadku związany był z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Okoliczności niesporne.

Po wypadku powód został przewieziony do szpitala w O., gdzie przebywał przez 20 dni. Następnie powód w ramach terapii uczęszczał na wizyty do pulmonologa.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 13, przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z dnia 30 marca 2017r. - 00:01:35-00:14:32, płyta CD k. 237.

Powód w następstwie wypadku z dnia 15 marca 2010r. doznał stłuczenia klatki piersiowej i płuc powikłanego obecnością wysięku w opłucnej lewej, złamania żeber V, VI i VII po stronie lewej, prężnej odmy opłucnowej, powikłanej odmą podskórną. Biegły pulmonolog określił uszczerbek na zdrowiu powoda na 20%. Natomiast biegły traumatolog określił uszczerbek na zdrowiu powoda na 8%. Wartości tych nie należy jednak sumować, gdyż dolegliwości wskazane w opinii biegłego traumatologa zostały uwzględnione w opinii biegłego pulmonologa.

Dowód: opinie biegłego traumatologa k. 196-199 i 215, opinia biegłego pulmonologa k. 149-153 akt.

W okresie po wypadku powód odczuwał silne dolegliwości bólowe. Przez okres 5 miesięcy musiał przebywać na zwolnieniu chorobowym. Ponadto powód odczuwał lęk przed jazdą na rowerze.

Dowód: zeznania świadka P. M. k. 102-102v, przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z dnia 30 marca 2017r. - 00:01:35-00:14:32, płyta CD k. 237.

Powód pismem z dnia 4 lipca 2012r. wezwał powoda do zapłaty kwoty (...),- złotych tytułem zadośćuczynienia. Pozwany na mocy decyzji z dnia 14 sierpnia 2012r. przyznał i wypłacił powodowi kwotę 9000,- złotych.

Dowód: zgłoszenie szkody k. 23-24, decyzja k. 86.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w niniejszym postępowaniu, zeznań świadka, przesłuchania powódki oraz opinii biegłych: pulmonologa M. M. i traumatologa M. J.. Wydane w sprawie opinie biegłych są kompletne i odpowiadają na postawione tezy dowodowe, są jasne, należyte uzasadnione i weryfikowalne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w związku z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Określając wysokość zadośćuczynienia sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres

pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, stąd jego wysokość musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość, jednocześnie nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy i powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie I CSK 667/12 i z dnia 22 kwietnia 1985r. w sprawie II CR 94/85).

Powód w wyniku wypadku doznał obrażeń ciała, które wiązały się z pobytem w szpitalu, długotrwałymi dolegliwościami bólowymi, a ponadto uniemożliwiały wykonywanie pracy przez okres 5 miesięcy. Okoliczności te oraz wysoki, bo aż dwudziestoprocentowy uszczerbek na zdrowiu uprawniają powoda do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W ocenie Sądu żądana przez powoda kwota 20000,- złotych jest adekwatna do poniesionej przez niego krzywdy i w żaden sposób nie można uznać jej za wygórowaną, dlatego też mając na uwadze fakt, iż powód otrzymał już kwotę 9000,- złotych, zasądzono na jego rzecz kwotę 11000,- złotych.

Orzekając o odsetkach Sąd podzielił utrwalony w orzecznictwie pogląd, iż zobowiązanie dłużnika do naprawienia szkody spowodowanej czynem niedozwolonym jest zobowiązaniem o charakterze bezterminowym (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 listopada 2006r. w sprawie I Ca 341/06). Wobec tego zadośćuczynienie należy traktować jak wierzytelność bezterminową, a więc świadczenie to powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania (art. 455 kc). Wymagalność zadośćuczynienia z art. 445 § 1 kc i związany z nią obowiązek zapłaty odsetek za opóźnienie przypadają na dzień doręczenia dłużnikowi wezwania do zapłaty przed wytoczeniem powództwa albo odpisu pozwu (ewentualnie pisma rozszerzającego powództwo). Z charakteru świadczenia z art. 445 § 1 kc, którego wysokość zależna jest od oceny rozmiaru krzywdy, ze swej istoty trudno wymiernej i zależnej od szeregu okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika i że od tego momentu należą się odsetki za opóźnienie (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1970r. w sprawie OSNCP 1971,poz. 103; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1995r. w sprawie III CZP 69/95). Powód pismem z dnia 4 lipca 2012r. wezwał pozwanego wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 40000,- złotych, a więc jego roszczenie stało się wymagalne, dlatego też żądanie zasądzenia odsetek od dnia 15 sierpnia 2012r. należało uznać za uzasadnione i orzec zgodnie z jego treścią.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu. Roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości to pozwanego należało obciążyć kosztami procesu.

Koszty procesu poniesione przez powoda to kwota 2400,- złotych, poniesiona tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, które zostało ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W związku z powyższym w pkt 2 wyroku zobowiązano pozwanego do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2400,- złotych.

Nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie to kwota 2001,23 złotych, na którą składają się: opłata sądowa w kwocie 550,- złotych oraz wynagrodzenie biegłych w łącznej kwocie 1451,23 złotych. Pozwany zobligowany jest do uiszczenia całości kosztów sądowych, dlatego też orzeczono jak w pkt 3 wyroku.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka